

Vi får en redegørelse i forhold til »Affald 21« f.eks., men det er jo Folketingets beslutning. Det er en, vi kan tage udgangspunkt i, få inspiration af, og den kan vi have tillid til eller ikke have tillid til. Der har vi jo så foreslået her i den her vedtagelse, at i maj måned 2002 – og det er om et par måneder – kommer ministeren med en redegørelse for, hvordan det går. Der tager vi så turen igen. Det får vi lejlighed til med en ministerredegørelse. Det er meningen med den. Så til næste år, i maj måned 2003, kommer ministeren med en strategi, som vi tager stilling til, og det er vel én, der svarer til »Affald 21«, eller som beskriver, hvordan vi når målene i »Affald 21«.

Man kan så sige, som der blev sagt tidligere i debatten her, at det er at udsætte hele indsatsen. Ja, okay, men hvilke krav havde vi på den gamle regering i den retning? Den tidligere regering havde vi jo ikke nogen andre krav på. Der havde vi jo ikke taget noget initiativ til at stramme op. Og det er trods alt den, der har præsteret stigningen i affaldsmængden på 7 pct. fra 1999 til år 2000, så jeg kan ikke se, at det er nogen forringelse ...

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Jespersen ...

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg ville selvfølgelig hellere have haft den strategi ...

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Jespersen ...

Ole M. Nielsen (KRF):

... i september måned. Det ville have været ...

Første næstformand (Svend Auken):

Tak!

Ole M. Nielsen (KRF):

Undskyld.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørn Jespersen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Men hr. Ole M. Nielsen misforstår konsekvent det, jeg siger. Jeg mener ikke, at Folketinget fastlægger antallet af årsværk eller ressortfordelin-

gen mellem de enkelte kontorer. Jeg har bare den skepsis i forhold til massive nedskæringer, at jeg tror, det også fører til en reduktion af indsatsen, ellers ville jeg jo også have stor mistillid til de ansatte, der hidtil har lavet arbejdet.

Men det er ikke den afgørende ting i diskussionen. Det afgørende er de konkrete aktiviteter, der skal til for at opfylde målsætningerne. Det er da helt almindeligt, at vi i al slags miljøpolitisk diskuterer de virkemidler, der skal bruges. Er det regulering, er det afgifter, er det frivillige aftaler, er det samarbejde med den progressive del af industrien osv.?

Der påpeger jeg bare, at hvis det er de nedskæringer, som fremgik af det foreløbige svar, der nu er trukket tilbage, man arbejder med, så kan vi ikke få en styrkelse af affaldspolitikken, så får vi en svækkelse. Det er derfor, jeg har været så interesseret i at få at vide, hvad det er for aktiviteter og indsatser, som miljøministeren agter at skære væk. Det har vi ikke kunnet få at vide, og dermed har vi jo indirekte fået en bekræftelse på, at det er dem, som jeg har nævnt, der bliver skåret væk, og dermed får vi en svækkelse af affaldspolitikken.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal da gerne medgive hr. Jørn Jespersen, at den samme bekymring for en svækkelse af indsatsen har jeg da haft. Og det er da derfor, jeg rejser forespørgselsdebatten i dag. Det er da helt klart, for jeg kunne da også være bekymret for, hvordan man nu vil håndtere det, om man vil leve op til vores målsætninger.

Jeg har rejst denne forespørgsel så hurtigt, som jeg kunne komme af sted med det, fordi jeg ikke vil risikere, at regeringen skulle fristes til sådan at blive lidt svag i indsatsen her. Det er da derfor, at vi har taget den forespørgselsdebat her. Det er derfor, at vi har lavet den vedtagelse her, som jeg mener moralsk forpligter regeringen til at fastholde og intensivere indsatsen.

Det kan jeg ikke gøre bedre. Jeg har ikke andre muligheder. Jeg kan, ligesom hr. Jørn Jespersen og hr. Keld Albrechtsen gør det, pinde det ud i alverdens småting, men jeg kan ikke komme nogen vegne med det som lovgiver, og jeg kan ikke få noget flertal for det, fordi regeringen nu har det flertal, den har. Så jeg vælger at gå den anden vej og vedtage noget, som siger, at vi vil det samme på affaldsområdet, som vi plejer.

Det tror vi på, indtil det modsatte er bevist.